

ЩОБ ДІТИ ЙШЛИ ДО ШКОЛИ ЗАЛЮБКИ!

«Моє заповітне бажання – передати тобі ту життєву мудрість, яку називають умінням жити», - звертався в листах В. Сухомлинський до своєї доньки. Чи багато знайдеться батьків, які не підписалися б під цими словами видатного педагога?

Реалії ХХІ століття вкладають у поняття «уміння жити» свій новий, сучасний зміст. Та незмінним залишається прагнення педагогів і батьків допомогти дитині стати щасливою, знайти своє місце в житті.

Ми живемо за часів, коли освіта, професійні навички відіграють велику роль у долі людини. Постійне накопичення знань – не примха, не гонитва за зовнішньою ерудицією й освіченістю, це необхідність, продиктована укладом нашого життя, рівнем розвитку науки й техніки, прагненням до всебічного гармонійного розвитку кожної особистості. Багато дітей думають, що за людину все робитимуть напіваавтомати, роботи, комп'ютери, інша новітня техніка. Та вони глибоко помиляються. Сьогодні як ніколи важливі не лише глибокі знання, а й загальна культура людини, її інтелігентність, духовність, моральна відповідальність за те, з якою метою використовуватимуться досягнення науки й техніки. Культура людини не лише в знаннях, а і в здатності мислити творчо, одержувати радість від розумової діяльності. У наш час наукових злетів, технічного прогресу, високих технологій зла і жорстокості не поменшало, вони на кожному кроці чатують на юні людські душі. Зло – багатолике, воно проявляється як егоїзм, душевна черствість, байдужість, жорстокість – страшенні хвороби сучасності. І зароджуються вони тоді, коли дитина робить перші свідомі кроки в житті. Жорстокість, садизм підлітків – це вже «квіточки», а коріння – у дитинстві.

«Людяність, сердечність, чуйність – цей моральний імунітет проти зла здобувається лише тоді, коли людина в ранньому віці пройшла школу доброти, школу справжніх людських стосунків. Людину можна виховати лише добром,» - писав видатний педагог В. Сухомлинський. Тому треба учити дітей не бути слабкодушними, безпринципними, байдужими та жорстокими, виганяти зі своїх душ егоїзм, заздрість – корені безвілля, зла, бездуховності.

(І. Кант)

ЗНАЧЕННЯ ДОМАШНЬОГО ЗАВДАННЯ

Під час виконання домашніх завдань у деяких родинах більшу частину роботи батьки беруть на себе. Вони намагаються відгородити сина чи дочку від напруження сил і від переживань. Величезної шкоди завдають батьки, купуючи різні книжки з готовими домашніми завданнями. Цим вони гальмують розвиток своїх дітей, їхню пізнавальну активність.

Виконання домашніх завдань – це серйозна праця, це напруження пам'яті, волі, уваги, мислення. І дитина повинна пройти через це сама, хоча й за допомоги батьків.

У чому ж полягає ця допомога? В організації робочого місця, у дотриманні режиму дня школяра, у мудрих порадах.

Наприклад:

- не слід виконувати спочатку всі усні завдання, а потім всі письмові. Завдання слід чергувати;
- починати слід з вивчення правил, законів, теорем, а потім виконувати вправи чи розв'язувати задачі;
- через кожні 30 – 40 хвилин треба робити невеличкі перерви;
- не треба братися за уроки відразу після школи. Спочатку слід пообідати, відпочити, побути на свіжому повітрі;
- важкі завдання слід повторювати перед самим початком уроку;
- починати виконання домашніх завдань бажано кожного разу в той самий час.

Якщо регулярно дотримуватися цих правил, то діти звикають до обов'язку «вчити уроки», а в школі почуваються спокійно й упевнено.

Рекомендації батькам учнів середніх класів щодо підготовки домашніх завдань

1. Намагайтеся створити умови, які полегшують навчання дитини:
 - побутові (повноцінне харчування, режим, спокійний сон, затишна атмосфера, зручне місце для занять);
 - емоційні (демонструйте віру в дитину, не втрачайте надії на успіх, виявляйте терпіння, не ображайте в разі невдач);
 - культурні (забезпечте дитину довідниками, словниками, посібниками, атласами, книгами зі шкільної програми; разом дивіться навчально-пізнавальні програми, обговорюйте побачене).
2. Слухайте свою дитину: нехай вона читає вголос, переказує те, що треба запам'ятати, перевіряйте знання за питаннями в підручнику.
3. Регулярно ознайомлюйтеся з розкладом уроків, факультативів, гуртків, додаткових занять для контролю й надання можливої допомоги.
4. Діліться з дітьми знаннями з галузі, в якій маєте успіх.
5. Пам'ятайте, що в центрі уваги батьків повинна бути не оцінка, а знання, навіть якщо ними не можна скористатися сьогодні. Тому думайте про майбутнє й пояснюйте дітям, де й коли ці знання стануть у пригоді.
6. Не залишайте без уваги вільний час дитини. Не порівнюйте її успіхи з успіхами інших.
7. Пам'ятайте, що, за науково обґрунтованими нормами, над виконанням усіх домашніх завдань учні 5-6 класів повинні працювати до 2,5 годин, 7-8 класів - до 3 годин, 8-9 класів – до 4 годин.
8. Створюйте традиції й ритуали родини, які стимулюватимуть навчальну активність дітей. Використовуйте позитивний досвід ваших батьків і знайомих.

КНИЖКА

Необхідно підтримувати в дитини думку про виняткове значення книжки не тільки для навчання. І не лише шкільного підручника, а книжки художньої, публіцистичної. Науково доведено благотворний вплив друкованого слова на людину. Наприклад, під час читання художньої літератури в людини розвивається образне мислення й мовлення. Це дуже важливо, оскільки в сучасних людей переважає логіко-прагматичне мислення, яке й призвело до надмірної технократизації нашого життя порівняно з духовністю, гуманністю.

Поради батькам:

- кожного дня дитина повинна читати художню літературу принаймні 30 – 60 хвилин;
- оберіть разом з дитиною книжку, яку вона буде читати;
- визначте посильну кількість сторінок, яку повинна прочитати за день ваша дитина;
- приблизно через місяць почніть збільшувати кількість сторінок;
- заведіть зручного розміру календар, у якому дитина маркером буде відмічати періодичність читання;
- обов'язково підбийте підсумки такої цілеспрямованої роботи;
- учіть дітей дочитувати книжку до кінця, не залишати недочитаною;
- закріпіть ситуацію успіху дитини похвалою та якоюсь винагородою